Meciul de „adio" al lui **Lev Iașin.** Așa s-a crezut, dar marele public îl cheamă mereu în arenă. **Bobby Charlton** se gîndește parcă la ziua fotbalistică de mîine.

„VETERANII" VOR JUCA MINI-FOTBAL?

Și fotbalul are „monștrii săi sacri". Cinematograful i-a inventat iar fotbalul, printr-o afinitate ce nu necesită demonstrație, a împrumutat fenomenul, adaptîndu-l. Cinematografia îi păstrează nealterați în cîțiva kilometri de celuloid. Scoși din caseta lor, pot fi reproiectați oricînd și oriunde, înfiorînd cu aceeași putere sufletele unor spectatori mai virstnici azi, poate cu zece, poate cu douăzeci de ani.

Nostalgia vedetei adulate trăiește la fel și în fotbal. În fața tribunelor defilează generații de jucători, dar cei mai buni dintre ei sînt chemați periodic la rampă, din nevoia sentimentală de a-i aplauda, în primul rînd, în trecut. Mai greoi, mai înceți, mai albiți de vreme, fostele glorii evoluează în clasicele meciuri de **„old-boys"** cu parfum de fotbal tehnic în ritm de vals și aduceri aminte generoase. Pilda cea mai reprezentativă ne-a oferit-o, recent, celebrul portar **Lev Iașin.** Prețuit unanim pentru calitățile sale de sportiv și de om, opiniei publice nu i-a fost de ajuns meciul de adio organizat de federația sovietică pe gazonul de la **Lujniki.** Publicul l-a cerut din nou, la **Milano,** și odată cu el alte glorii „în retragere" din fotbalul italian și mondial.

Organizatorii de reuniuni sportive au proiectat recent o nouă formulă care să satisfacă foamea de idoli a publicului de pretutindeni. S-a luat inițiativa ca vechile glorii ale fotbalului să fie reunite într-un program de meciuri organizat solid și perpetuu. El prevede o suită de meciuri în sală în perioadele de stagnare competițională, în care să se confrunte echipe formate din cîte șapte jucători. Cu durată mai mică și pe terenuri reduse, posibilitățile fizice ale veteranilor ar fi astfel activate la un ritm alert. Cu alte cuvinte, mini-fotbalul poate opera cu bune rezultate, la vîrsta copilăriei și a pensionării, în sportul cu popularitatea cea mai mare. Primul turneu de genul acesta urmează să se desfășoare în „Palatul sporturilor" din **Genova,** avînd ca protagoniști pe **Garrincha, Iașin, Oekwirk, Coluna, Gento, Sivori** etc. Iată cum longevitatea în fotbal va fi prelungită. Dar să nu generalizăm. Mai corect exprimat, doar fotbalul de elită va trăi mai mult. **(I. C.)**

DIDI SE ÎNTOARCE ÎN BRAZILIA

— „M-am hotărît. În ziua de 14 decembrie se termină campionatul Argentinei și a doua zi părăsesc această țară, întorcîndu-mă în *Brazilia.* **Sînt foarte recunoscător clubului *River Plata* pentru tot ce a făcut pentru mine, ca și jucătorilor și suporterilor echipei care mi-au arătat o caldă simpatie și o neasemuită înțelegere".**

***Aceasta este declarația făcută de celebrul fost internațional brazilian* Didi, *de mai bine de un an antrenor al celebrei echipe argentiniene* River Plata, *revistei „Manchette" din* Rio de Janeiro *și confirmată ziariștilor argentinieni în cadrul unei conferințe de presă special organizată. Întrebat care au fost motivele care l-au determinat să ia o asemenea hotărîre categorică, el a răspuns :* „Nostalgia față de pămînturile natale. La Rio de Janeiro am o casă, familia, prieteni și, în plus, o obligație morală față de clubul Flamengo care niciodată nu-mi va ierta faptul că în toată cariera mea nu i-am apărat niciodată culorile. Aș vrea să rezolv acest neplăcut moment din viața mea și să-mi ofer serviciile ca antrenor".

Anunțul plecării lui Didi *din* Argentina *a împărțit opinia publică sportivă în două tabere : una care-i recunoaște meritele de netăgăduit, pentru tot ce-a dat el în acest an fotbalului argentinian, și o alta care consideră că activitatea lui n-a fost decît un bluff. Adevărul adevărat pare că este altul :* deși destul de bine retribuit la River Plata, fiscul îi înghite mare parte din tot ceea ce cîștigă. La aceasta se mai adaugă și o mai veche dorință a lui de a deschide o școală de fotbal în Brazilia. *De altfel, o propunere în acest sens i s-a făcut de către oficialitățile din* Franța, *dar — pentru moment — n-a putut da nici un fel de răspuns deși pare că ideea nu i-ar surîde prea mult, date fiind condițiile diferite în care ar trebui să lucreze. Și apoi, tot el spune :* „nu prea mă mai interesează să lucrez în altă țară decît în Brazilia".

Pentru ce va opta Didi *este greu de spus deocamdată. Va ceda insistențelor conducătorilor lui* River Plata *și va rămîne acolo în continuare ? Se va întoarce în* Brazilia *așa cum afirmă acum cu atîta hotărîre ? Sau va reveni în* Peru *acolo unde a condus magistral echipa reprezentativă la C.M. din Mexic și unde este rechemat cu insistență ? Răspunsul îl vom avea în scurt timp.* **(L. T.).**

PUȚINE TRANSFERĂRI ÎN TURCIA

Campionatul pe 1971/72 a început în Turcia sub semnul unei perioade de transferări în cursul cărora au fost înregistrate mai puține schimbări de cluburi decît se aștepta. Explicațiile constau în faptul că majoritatea cluburilor au trecut prin dificultăți financiare. Și așa însă, suma totală plătită pentru transferările efectuate a atins cifra de 5 milioane lire. Numai Fenerbahce *din* Istanbul *a cheltuit o sumă echivalentă cu aproape un milion de franci elvețieni. Printre jucătorii achiziționați figurează* Osman *de la* Mersin, Muhared *(deși este suspendat pe o lună de federație pentru că a fugit dintr-un cantonament al echipei naționale) și Camil, pentru care a plătit 100.000 de franci elvețieni (aceasta însă, nu va putea juca deoarece trebuie operat de menisc)* Besiktaș, *de asemenea, s-a întărit cu cîțiva jucători, ca și* Eskișehirspor, *care l-a luat pe Sefki din divizia B, dar l-a pierdut pe internaționalul* Ender, *achiziționat de* Eintracht Frankfurt. *Singurul club care a început campionatul cu vechiul efectiv este campioana* Galatasaray. *De altfel, aceste patru echipe sînt și principalele favorite ale campionatului. Poate* Istanbulspor *și* Göztepe Izmir *să mai încurce socotelile fruntașelor. În rest...*

Neputînd face mai multe transferuri, cluburile au încercat — în compensație să se întărească prin angajarea unor antrenori. Vefa Istanbul, *de pildă, l-a luat pe* C. Teașcă, *antrenorul care a condus pregătirea lui* Fenerbahce *pînă acum. În general însă, cluburile — cu mici excepții — au preferat antrenori turci.*

Tom Finney, jucătorul — minune, care timp de 20 de ani, pînă la retragerea din activitatea competițională, în aprilie 1960 —, a onorat cu prezența sa prima scenă a fotbalului britanic, a fost într-o vreme considerat de foarte mulți dintre aceia care au jucat împreună cu el, sau care l-au văzut jucînd, ca **„cel mai bun fotbalist englez din toate timpurile".**

Maestru desăvîrșit al fentei și viclean ca nimeni altul în teren, **Finney** a fost un adevărat fenomen, cu două picioare și un cap excepțional, dotat cu o viteză uimitoare și cu un deosebit simț al mingei, care i-au permis să evolueze în orice post și în orice situație tactică a atacului. Cu alte cuvinte, omul care s-a apropiat cel mai mult de ceea ce se înțelege astăzi, în mod obișnuit, prin noțiunea de jucător complet.

De la debutul său oficial în rîndurile cunoscutei echipe **Preston North End** și pînă la ultima întîlnire susținută la vîrsta de 38 de ani, **Tom Finney** a numărat impresionanta cifră de 433 meciuri, susținute în prima ligă engleză, la care se adaugă 40 de partide de cupă, 17 confruntări interligi și 66 de întîlniri în care a apărat culorile naționale și în cadrul cărora a înscris nu mai puțin de 30 de goluri! Evident o „carte de vizită" impresionantă, care confirmă întrutotul clasa înaltă a acestui mare sportiv și aprecierea acordată în două rînduri de **„cel mai bun fotbalist al anului".**

A început să joace în atacul lui **Preston** ca inter stînga, preferință timpurie stimulată de ambiția și dorința de a-i egala pe **Alex James,** idolul adolescenței sale. Dar antrenorul său l-a transformat curînd după aceea, din considerente de ordin tactic, într-o abilă extremă dreaptă, post de care se leagă de altfel și prima sa selecție în reprezentativa **Albionului.** Și cum **Finney** avea de înfruntat, în această situație concurența celebrului **Matthews,** iar selecționerii naționalei engleze nu vroiau, cu nici un chip, să renunțe la vreunul dintre ei, s-a hotărît ca în partida pe care **Anglia** o avea de susținut atunci cu **Portugalia,** să fie folosiți amîndoi. **Stanley** extremă dreaptă și **Tom** pe partea opusă. Așa se face că, din acel moment de cotitură în activitatea sa de jucător, **Finney** a rămas, atît în echipa **Angliei** cît și după aceea în formația lui **Preston,** aripă stîngă. Și a cunoscut în acest rol înrolinrea marilor săi năzuințe de jucător și treptat, celebritatea. Chiar dacă aproape de finalul carierei sale — căutînd, așa cum îi plăcea adeseori să spună, cel mai bun post — s-a convertit din nou, pentru ultima oară și pentru scurt timp, într-un iscusit înaintaș central.

O dovadă în plus a calităților excepționale ale acestui fotbalist atît de mărunt ca statură, dar atît de mare în mijlocul dreptunghiului verde, în întrecerea celor puberniei. **(M. I.)**

Profil

Tom FINNEY

ÎL VOM VEDEA LA BUCUREȘTI LA 8 APRILIE

VERGNES,

ACESTA ESTE „OMUL" LUI DINU...

„De mic copil visam să ajung internațional de fotbal!"

Acestea au fost cuvintele, străbătute de firească satisfacție, rostite la finele meciului **Norvegia — Franța,** la Oslo, de noul recrut al lui **Georges Boulogne,** JACKY VERGNES. Colegul lui **Pircălab** și **Voinea** la **Nimes,** golgeterul echipei sale, acest **Vergnes** (23 de ani) a îmbrăcat tricoul cu cocoșul galic la 8 septembrie și, desigur, această dată va fi înscrisă în „memoriile" sale, alături de numele lui **Georges Boulogne,** cel care a avut încredere în el și în reușita lui, promovîndu-l în echipa **Franței** și desăvîrșind astfel opera începută de **Tomazover,** primul instructor al lui Vergnes, continuată de doi colegi ai lui, **Theo** și **Jacky Bernard** și finisată de **Firoud,** actualul antrenor al lui **Nimes.**

Liniștită și totuși interesantă cariera acestei descoperiri a lui **Boulogne** pe care o vom putea probabil urmări anul viitor la **București,** cu prilejul partidei amicale **România — Franța** (8 aprilie). Născut la 21 iulie 1948 în localitatea Magalas, din **Herault,** departament din sudul Franței, **Vergnes** a trăit de la vîrsta de 3 ani la **Sète,** unde s-au mutat părinții, și unde i s-a deschis gustul pentru fotbal. La 15 ani, cînd era în clasa a IV-a, s-a decis să se consacre total fotbalului. El a semnat un contract de stagiar pe doi ani cu clubul din **Montpellier** fiind ajutat de tatăl său, care l-a îndemnat să devină un jucător serios. Sfaturile lui l-au călăuzit în viață, dar **Vergnes** — deși afirmă că **„poți fi profesionist fără să fii mercenar"** — a păstrat trăsăturile proprii unui profesionist. Și o mărturisește sincer:

„N-aș fi căutat niciodată să progresez în fotbal, cum am făcut, dacă n-aș fi avut certitudinea că pot cîștiga bani. Un profesionist care ar spune contrariul ar fi un mincinos. Dacă aș face o afacere bună părăsind pe Nimes, aș pleca". Moravurile profesionismului!...

De la **Montpellier, Vergnes** a trecut la Paris, semnînd pentru **Red Star.** Dar, provincialul **Vergnes** nu s-a acomodat în capitală și nu s-a impus deși a marcat 27 de goluri pentru **Red Star.** Pentru el, **Red Star** a însemnat o deziluzie care l-a făcut să plece la **Nimes,** unde se află și azi, fiind unul din jucătorii de bază și unul din cei mai eficace atacanți. Gabaritul său (1,86 m înălțime), forța sa (75 kg), detenta excelentă (imbatabil aproape în jocul cu capul), calitățile sale tehnice (joacă la fel de bine oricare ar fi starea terenului sau a vremii), oportunitatea sa (este acolo unde anticipează că va fi mingea și va putea suta la poartă) — iată calitățile care au făcut din **Vergnes** un atacant de temut.

Dacă este întrebat ce ar fi devenit în cazul cînd nu se dedica fotbalului, **Vergnes** răspunde simplu: **„La 12 ani eram curelar, apoi am devenit monteur de pasturi de televiziune. Am urmat cursurile unei școli profesionale".** Interesant de remarcat că în această calitate și-a cunoscut pe viitoarea sa soție: **„Nu pe stradă, ci în casa celor care aveau să-mi fie soacri. . Venisem să repar un televizor. Aveam 17 ani, iar ea 14..."** Soției sale îi place fotbalul, dar dacă i-ar veni vreodată ideea să-l și practice, s-ar împotrivi însuși soțul său: **„Femeile n-au ce căuta în fotbal. Am văzut la Nimes meciuri feminine: au fost ridicole. Fotbalul este pentru bărbați."**

Acum, **Vergnes** și-a văzut împlinit visul — a jucat în echipa **Franței,** ceea ce l-a făcut să afirme că **„pentru mine viața începe la 23 de ani".** Ce-și mai dorește? Are vreun idol căruia ar dori să-i semene? **„Fiecare vrea să aibă personalitatea sa** — sună el. **Aș dori să seamăn unui Vergnes care în zece ani să fie la fel de celebru ca Pele. Trebuie să fii orgolios în meseria noastră..."**

Acesta este adversarul direct al lui **Dinu** în meciul de la 8 aprilie.

DE PRETUTINDENI

PÎRCĂLAB ȘI VOINEA LA ÎNĂLȚIME

Nimes, pornită în trombă în campionatul francez (o secundează în clasament pe **Ol. Marseille,** care înglobează 6 titulari ai echipei **Franței),** culege elogii și rezultate răsunătoare în campionatul francez. **Vergnes** și **Mezy,** selecționați în reprezentativa în partida cu **Norvegia,** sînt printre oamenii de bază. Dar **Pîrcălab** și **Voinea** nu stau nici ei mai prejos în aprecieri și merite. **„Dacă Mezy rămîne maestrul dirijării jocului, stadionul Jean Bouin are serile sale românești... Cu ocazia venirii lui Monaco** (n.n. joc terminat cu victoria lui Nimes cu 5-1), **partida a însemnat un veritabil festival al celor doi atacanți veniți din București, Florea Voinea și Ion Pîrcălab..."** (revista „France Football").

UCIDEREA UNUI PROCEDEU

Referindu-se la interzicerea, în noul campionat englez a atacului prin alunecare, **Bill Mc Garry,** directorul tehnic al lui **Wolverhampton** declară: **„Interziceți acest procedeu și veți desființa adevăratul joc!"** El făcu această observație după un meci **Wolverhampton — Manchester United** care, tot după aprecierea sa, **„a semănat cu un meci între două echipe de liceeni, de liceeni timizi și fără viagă. Aproape n-am văzut un duel viguros pentru minge, n-am văzut bărbăția fotbalului. Sigur că sînt atacuri prin alunecare neregulamentare, hotărîte. Dar poți ataca și așa în mod perfect regulamentar. Numai că, în clipa de față, nimeni nu mai știe: arbitri — în primul rînd —, apoi jucători și antrenori ce înseamnă corect și ce înseamnă neregulamentar la acest capitol".**

RECORDURI...

● Fundașul dreapta al lui **Borussia Mönchengladbach** și al reprezentativei vest-germane, **Vogts,** a fost declarat cel mai bun jucător al **R.F. a Germaniei** în sezonul 1970/1971. El a întrunit **220 de puncte.** Pe locul doi, **Beckenbauer,** cu 154 puncte, apoi **Netzer** cu **133 puncte. Vogts** succede, pe tabloul celor mai buni jucători vest-germani lui **Seeler** (1969: 1964 și 1970); **Moriuck** (1961), **Schnellinger** (1962), **Schaefer** (1963), **Tilkowski** (1965), **Beckenbauer** (1968 și 1969), **Gerd Muller** (1967 și 1969). Noul laureat a jucat de 41 de ori în reprezentativă și deține recordul de a nu fi lipsit 200 de partide, consecutive, din echipa lui de club.

● Un alt record: internaționalul belgian **Van Himst** a marcat, recent, al 200-lea gol în campionat. Toate le-a reușit sub culorile clubului **Anderlecht.**